

ОРАЛ

Оралым, шықтың алдымнан,
Оралым менің, Оралым.
Қол созып қызыл вагоннан,
Үстіңнен өтіп барамын.

Оралым, сенің қойыңыңда,
Ойнақтап өткен жылдарым.
Жарқылдап Жайық бойында,
Достармен сайран құрғамын.

Шағанның бойы көк шалғын,
Шалқамнан жатқам шаңқай түс.
Гүл болып менің құшағым,
Кеудеме қонған бұлбұл құс.

Өмірдің алтын кесесін
Тосқамын айдың нұрына.
Кешкенмін Совет көшесін,
Кеудемді ашып құрбыма.

Сонау бір шетте, сонау үй,
Кетер ме, сірә, көңілден?
Алушы ед тартып мені ылғи
Махаббат, жастық лебімен.

Терезе алды — жас терек,
Түр екен кімдер сүйеніп?
Жүр екен кімдер еркіндеп,
Жүрегін ұстап, үйге еніп?..

Сағындым сені, Оралым,
Күндер жоқ бейбіт бұрынғы.
Келгенше қайта оралып,
Алып қал осы жырымды.

Сіркіреп жаңбыр жауғанда
Байқарсың өзің анықтап.
Жаным бір жүзер ауанда,
Ауанда сенің қалықтап.

Қош болшы енді, Оралым,
Күле бер шалқып, сайранда!
Айтпақшы, қайда бораның?
Кетейін алып майданға.

1943